

Tiremin Kollarında 4

– KOCAMANOĞLU · 09 Eylül 2011

...

Dışarıda çiçekleri sarı bulgur taneleri gibi dolu yaşlı bir zeytin ağacının altında gün görmüş yuvarlak bir masa bir kaç sandalye vardı. Güme dağı üzerinden doğan ay mehtabının ve parlaklığının en ihtişamı içindeydi.

Sohbet devam ediyordu ama genç adamın kulakları sohbette gözleri sıra sıra kıpkırmızı açmış güller arasında yana yana bir gonca arıyordu. Uzun bir bakıştan sonra aradığı goncayı buldu. Sessizce kalktı. Güzelliğine ve gençliğine doyamamış goncayı dalından bıçakla kesti gömleğinin ön cebine geçiriverdi. Geliş yolundan geri otele dönülmüştü.

Adını sanını bilmediği gece görevinde olan resepsiyondaki kıza yaklaşarak genç adam; kırmızı gülü uzattı. "Sıra dışı olmak, farklı olmak insanı unutturmaz" diye düşünüyor, Günlük yaşama unutulmaz anlık hatıralar bırakmak istiyordu.

"Bu senin için" dedi. Kıvr kıvr saçları omzunda salınmış, gecenin yarısında gözleri mahmur genç kız; emir vaki genç adam tarafından uzatılan gülü aldı. Beklenmedik bir şaşırma içinde, utangaç, biraz da çekingen, mahcubiyet içinde, yüreğinin derinliklerinden laleyi andıran dudaklarına uzanan fersiz tebessümlü bir teşekkür sundu. Kimlikleri aldı ve kayıtları yaptı. Genç adam, espi olsun diye;

"Kayıt, kimliksiz olmaz mı?" Genç kız:

"Olmaz, yasak" dedi. Genç adam:

"Kim bilecek" dedi. Genç kız:

"Olur mu? Bilgisayar kayıtlarımız direk emniyetle irtibatlıdır. Eğer aranan biri iseniz on beş dakika sonra sivil memurlar gelir alır götürürler" dedi.

Genç adam gerekli ve lüzumlu olan ülkenin ve beldenin huzuru adına yapılanlara içten içe sevindi. Hol tamamen boştu ve resepsiyona dönük televizyon açık durumdaydı. Sedat Beyle ticaretten öteye dürüst bir insanın samimiliği içinde vedalaştılar. Osman Bey:

"Yarın görüşemeyebiliriz" derken Bu kadar kısa bir ziyarete itiraz edercesine,geceyle zamansız gelen, bir şeyler yapamamanın verdiği hayıfla Sedat Bey:

"O kadar da erken kaçmayın" demişti. Osman Bey:

"Hasan Beyin Bodrum'da toplantısı var. Yarın Pazar ve oturumun son günü ona yetişmek ister, ancak zamanımızı alır." Sözünü vedalaşma tamamladı. Sedat bey otelden ayrılırken; yedinci kat yeni misafirlerini bekliyordu.

Genç adam düşünüyordu. Yatsıyı kılmamışlardı. Odanın balkonundan kible tayini için; ay ışığı altındaki minarenin şerefe kapsını aradı. Yön tayinini yaptı. Niyetini yaptı ve kalp huzuru içinde kulluğunu ifadesi için Rabbine yöneldi.

Osman bey günün yorgunluğu içinde açtığı televizyona bakarken yaslandığı yerde uyuya kalmıştı. Gün öncesinden kalan gazetelerin sayfalarını karıştırdı. Üzerini değiştirdi lambayı kapattı ay ışığının loşluğunda yatağına uzandı. Gözlerinde uyku olmasına rağmen gönlünde uyku yoktu.

Son iki günden beri şekli de olsa bir hayli yol almışlardı. İlk gece Kayseri'de geçirilmiş, Gül şehri, Ürgüp, Göreme, Nevşehir, Acı Göl, Aksaray, Konya üzerinden Akşehir'e geçmişlerdi.

Akşehir'in her yer kiraz bahçeleri ile yemyeşildi. Hafızalarında silinmez bir iz olarak kaldı. Anlaşılan Hoca'nın himmeti yaşadığı topraklarda inkişafıydı.

Afyon, Dumlupınar, Banaz üzerinden Uşak'a geçilmiş ama yol boyunca ilk defa gördüğü mor ve beyaz açmış afyon tarlalarına hayret bakarak hayretlerini gizleyememişlerdi. Salihli Turgutlu civarında yetiştirilen üzüm bağları ayrı bir güzellikteydi.

İlk akşam İzmir Karşıyaka'da Uşak'tan beri birlikte geldikleri muzip bir ahabın evinde kaldılar. Gün boyu değişik ağaçlarla bezenmiş Fuar alanındaki ihtisas fuarını gezdiler. İzmir'in caddelerini boydan boya gezdiler. İzmir'in suyuna havasına, rutubetine, kargaşalığına ve dev bir gecekondu şehri oluşu karşısında bir an önce kaçmayı düşlemişlerdi.

Tire'nin üç bin yıla varan mazisini, savaşları, kavgaları, sevdalılarını ve veli ve erenlerini düşündü. O şekilde gecenin geç saatlerinde uykuya vardı.

...

Devamı Var

...

Tire-100904